

Marienbad Film Festival – závěrečná tisková zpráva

Marienbad Film Festival v sobotu 2. 9. 2017 vyhlásil tři vítěze Ceny Marienbad Film Festivalu. Držiteli historicky prvního ocenění v kategorii Nejlepší český experimentální film se stala díla Ondřeje Vavrečky *De Potentia Dei*, Jana Kulky *Pramítačka* a Květy Příbylové *Stopy, střepy, kořeny*. Festival v letošním roce navštívilo téměř 2200 diváků, kteří se zúčastnili projekcí 63 filmů, besed, přednášek, odborného Industry programu, filmově-výchovných programů pro rodiny s dětmi a doprovodného hudebního a výtvarného programu. Město Mariánské Lázně se na pět dnů stalo centrem diskuzí a setkávání o současném, minulém i budoucím experimentálním a nezávislém filmu ve středoevropském kontextu.

Tříčlenná mezinárodní porota, ve které zasedl filmový historik Jiří Horníček, rakouský experimentální filmař Björn Kämmerer a dokumentaristka, dramaturgyně a pedagožka Alice Růžičková, ocenila rovnocenně tři ze čtrnácti projektů uvedených v české soutěžní sekci Theatre Electrique. Ocenění autoři získávají Cenu Marienbad Film Festivalu za nejlepší experimentální film a vedle toho také finanční odměnu 10.000,- Kč. Výši této částky festival poukazuje na fakt, že žádost na podporu bytí krátkého, nezávislého experimentálního filmu u Státního fondu kinematografie, který jediný v České republice systematicky podporuje experimentální tvorbu, je zpoplatněna touto relativně vysokou částkou.

Festival se letos ve svých nesoutěžních sekcích zaměřil na českou filmovou avantgardu 30. a 40. let, současné rakouské experimentální filmy (včetně 9 českých premiér), ale také na filmy o filmu nebo audiovizuální site specific projekty soustředěné na zvukovou složku. V rámci zvláštního uvedení proběhly dvě projekce restaurovaných filmů Gustava Machatého, sekce Gala nabídla široké veřejnosti dvě představení hollywoodské klasiky 50. let v neobvyklých prostorách lázeňského města. Na festivalu se uskutečnila také světová premiéra restaurovaného dokumentárního filmu *Obrázky z Mariánských Lázní* z počátku 20. let. Odborný Industry program se letos zaměřil na filmovou výchovu, distribuční možnosti experimentálních filmů a prezentaci připravovaných projektů. Kolonáda Ferdinandova pramene ožila doprovodným programem včetně koncertů, ale i přednášek a workshopů.

Příští ročník se uskuteční od 28. 8. – 1. 9. 2018 opět v prostorách Mariánských Lázní.

Podrobnosti o jednotlivých oceněných filmech naleznete níže pod tiskovou zprávou.

Tiskové zprávy a fotografie z průběhu festivalu: www.marienbadfilmfestival.com/cs/pro-media

www.marienbadfilmfestival.com

www.facebook.com/marienbadfilmfestival

www.youtube.com/channel/UCBNEUROHMBFSAnI9hgU69SA

Kontakty:

Zuzana Stejskalová / ředitelka festivalu

+420 606 266 714

zuzana@marienbadfilmfestival.com

Klára Khine / produkce, pr

+420 608 366 906

pr@marienbadfilmfestival.com

Příloha tiskové zprávy - Oceněné v kategorii Nejlepší experimentální film

Všechna tři oceněná díla získávají rovnocennou Cenu Marienbad Film Festivalu. Pořadí je dáno abecedně.

De Potentia Dei

Režie: Ondřej Vavrečka
Hudba: Tomáš Vtípil
Zvuk: Jan Richtr
Kamera: Ondřej Vavrečka
Střih: Ondřej Vavrečka, Lucie Navrátilová,
Jana Vlčková
Výroba: Ondřej Vavrečka
Česká republika 2016
66 minut

Kazimír Malevič chtěl spálit všechno umění a z popelu udělat černé čtverce. Černý čtverec (ono „všechno“ umění) se zde však neobjevil náhodou. Jaký je jeho původ? Není čtverec vlastně kruhem, návratem „všeho“? A má se o důležitých věcech vůbec mluvit? Tu se počíná špionážní problém. Agenti říkají, že ne. Informatikové jsou pro totální otevřenost, blízkost, dispozici. Vzdálenost či blízkost? Film *De Potentia Dei* rozehrává tyto a další otázky. Celá cesta radikálně svobodného dokumentárního muzikálu je posunována písní. Film, který mluví o mně, o vás a o sobě samém, hledá pozici na zemi, v doteku s ní. Křísí Malevičovu nohu.

Ondřej Vavrečka

Dokončil doktorát na FAMU, kde také působí jako odborný asistent. Je scenáristou, kameramanem, zvukařem a střihačem svých filmů, ke kterým někdy komponuje i hudbu. Jeho autorské filmy představují originální subjektivní pohled na svět – na jeho složitost, trapnost, bizarnost a krásu. Vavrečka točí své filmy výhradně na filmovou surovinu. Její surovost a syrovost podtrhuje charakter jeho filmů. Je též hudebníkem a umělcem, občasně publikuje odborné, esejisticky laděné experimentující texty. Vracívá se do Moskvy, kde studuje, přednáší a promítá.

Vyjádření poroty:

Porota oceňuje sofistikovaný pokus Ondřeje Vavrečky o komplexní filmový postoj ke světu, který zapojuje prvky hrané, dokumentární i experimentální – tedy záměrné, náhodné i ironizující. V rámci svého konstruktu Ondřej osobitě tematizuje filmovou surovinu, vlastní proces natáčení, divákovu recepci i subjektivní rovinu tvůrce. Budeme-li parafrázovat autorův výrok: „Ne vše se dá vysvětlit slovy, pro něco potřebujete film.“

Pramítačka

Autor: Jan Kulka
Česká republika 2017
50 minut

Site specific filmová projekce. Pramítačka je speciální promítací aparát stvořený za účelem prakticky osahávat a prozkoumávat oblasti filmu (film jakožto umění artikulace světla v čase a prostoru), které byly doposud technicky (a snad i mentálně) nedostupné. Je schopná promítat veškeré klasické filmové formáty, ale současně také širokou škálu dalších materiálů – například obinadla, izolepu, krajky, bublinkovou fólii, pokladní pásy apod.

Jan Kulka

Absolvent stříhové skladby na FAMU. Je autorem prakinematografických aparátů, zařízení odkazujících na prapůvody a současný stav kinematografie. Po *Kouzelné skříňce*, kde rozvíjel a doslovně roztáčel vnímání abstraktního obrazu a světelného toku mj. i na základě experimentů Jana Evangelisty Purkyně, tak přichází s několik let vyvíjeným aparátem záznamu i projekce pohyblivých obrazů, filmů. Pramítačka se stává autorovým manifestem samotné kinematografie, kdy standardizované, opomenuté či slepé vývojové linie jsou znovu artikulovány skrze jeden stroj.

Vyjádření poroty:

Pramítačka Jana Kulky přesvědčila porotu způsobem práce s různými analogovými formáty a materiály. Jan Kulka jako muž s promítačkou, který nenatáčí, ale rovnou promítá. Uvědomuje si své prakořeny a prazkušnosti své filmové teorie a praxe a přes svou tělesnou schránku vysílá impulsy přímo na divákovu sítnici. Sama Pramítačka je věčný work in progress, stroj a zároveň dílo, které se stále znovu rodí a obměňuje s každou performancí.

Stopy, střepey, kořeny

Režie: Květa Přibyllová
Scénář: Květa Přibyllová
Zvuk: Jan Richter
Kamera: Květa Přibyllová
Střih: Květa Přibyllová
Produkce: Kristýna Hněvsová
Výroba: FAMU
Česká republika 2016, 25 minut

Osobní, niterná, filmová báseň o prolínání a prorůstání minulého a přítomného, mrtvého a živého. Stopy jsou otisky minulosti v přítomném. Střepey jsou výsledky náhlé změny stavu, rozbití kontinuity mezi minulým a přítomným. Kořeny jsou spojením a poutem k minulému.

Květa Přibyllová

Absolventka katedry dokumentární tvorby FAMU Květa Přibyllová (1987) překračuje ve své tvorbě žánrové charakteristiky tím, že nepřejímá cizí vzory, ale buduje poetiku vlastní. Přibyllová natáčí krátkometrážní a středometrážní poetické eseje. Její filmy jsou opakovaně uváděny na MFDF Ji.hlava: *Fair Baby* (2009), *Kecáš, kecáš, to je všechno, co umíš. Řekl Zelenina*. (2014). Zajímá ji prostor mezi dokumentárním, experimentálním a vědecko-populárním filmem. Baví ji nonsensově poetický přístup ke skutečnosti a především paradoxy. Květa Přibyllová žije v Praze.

Vyjádření poroty:

Porotu zaujal imaginativní vhled do intimního prožívání světa skrze filmové médium. Vizualní podobu filmu Květa Přibyllová ozvláštňuje úpravami technických podmínek jeho vzniku, ať už použitým materiálem nebo změnami optických vlastností kamery. Autorka si sama určuje pravidla, která divák ochotně následuje. Její zaujetí rozpadem a poctivé hledání smyslu v nesmyslu je koncepčně sevřené a stylově čisté.